

III.

Udfast til Lov

om

Eftergivelse af den Fredericia Kjøbstad for Finantsaaret 1864—65
paahvilende Krigsskat.

Den Krigsskat, som Fredericia Kjøbstad af 29de s. M. har at udrede for Finantsaaret i Henhold til Lov af 21de Marts 1864 §§ 1 og 3 sfr. Indenrigsministeriets Befjendtgjørelse 1864—65, eftergives.

Motiver til foranstaaende Lovudfast.

I Henhold til § 24 i Lov af 21de Marts 1864 blev ved Indenrigsministeriets Resolution af 14de Marts d. A. efter Andragende fra Fredericia Kjøbstads Kommunalbestyrelse bemeldte Lovs Anvendelse paa Grund af de ved Krigen fremkaldte særlige Forhold stillet i Bero for denne Kjøbstads Bedkommende. Man gif nemlig ud fra, at de ved Loven paabudne Arbejders Udførelse der vilde være overordentlig vanskelig om ikke umulig og, at navnlig Lovens Bestemmelser om Mandtalslisteres Affattelse, Selvangivelser, Indtægtsansættelser m. v. hverken ved Lovens Emanation, da Byen allerede var belejret af Fjenden, eller senere kunde finde Anvendelse, dels at de forandrede Forhold vilde gjøre Lovens Anvendelse i høi Grad ubillig, idet selve den Basis, hvorefter den ene Trediedel af det ved dens § 3 paabudne Skattebeløb var fordelt mellem Kjøbstæderne, nemlig Følletallet, var aldeles forrykket for Fredericias Bedkommende. Da Byen nemlig i den sidste Halvdel af Marts Maaned s. A. blev bombarderet, forlod den største Del af dens civile Beboere den og en stor Del af disse, navnlig de, der ikke vare knyttede til Byen ved faste Eiendomme eller Embeder, vendte ikke senere tilbage, ligesom ikke Faae af de Tilbagevendte maatte antages ikke at have haft Ophold der

saa lang Tid, som der efter Loven udfordredes for at kunne paaligne dem Skat til Byen som deres Opholdscommune. Den danske militære Besætning forlod ligeledes Byen i Slutningen af April Maaned og, da Fjenden holdt den besat indtil Fredslutningen, har neppe heller Noget af dens militære Beboere eller deres Familier opholdt sig saa længe i Byen, at de kunne medtages ved Skatteligningen.

Hertil kom endnu, at Beboernes Skatteevne ved de Tab, de havde lidt ved Krigen, var saaledes forringet, at det langt vilde overstige deres Evne at udrede Krigsskatten.

Ovnevævnte Hensyn gjorde sig ogsaa gjældende i Rigsdagens sidste Session og der blev derfor i det dengang af Folkethinget vedtagne Udfast til Lov om Krigsskat for indeværende Finantsaar optaget en Bestemmelse om, at Krigsskatten for 1864—65 ikke vilde være at udrede af Fredericia, og om end Krigsskadeserstatningens Udbetaling vil have nogen Indflydelse paa Beboernes Skatteevne, skommer man ikke rettere end, at der maa tillægges de øvrige ovenfor berørte Forhold, som endnu for en stor Del maae antages usforandrede, en saadan Bestyrdning, at Krigsskatten for 1864—65 ikke bør opkræves i Fredericia.